

Kyrkan och kyrkogården i Glimåkra
Kyrkan i Glimåkra är, byggd 1837, av grå-
sten med torn likaledes av gråsten. Detta
är upptill platt. Kyrkloftet utgöres av
ett tunnvalv av bräder. Ljuskronorna
av mässing ha inmonterat elektriskt
ljus i lampor som ge illusion av halv-
brända ljus. Centralvärme finnes. Kyrko-
byggnaden är ganska stor. I kyrkan häng-
er en målning av den präst, som funns
i Glimåkra vid Skånes övergång från Dan-
mark till Sverige. Enligt folktraditionen
skall denne präst ha ridit till Stockholm
för att utbedja sig kunglig råd att få
behålla pastoratet, vilket han erhöll,
och han var dansk.

Enligt en gammal sägen skulle trollen
i de s.k. Trollbackarna, cirka 1 km. norr

om kyrkan ha kastat en stor sten för att krossa kyrkobyggnaden. Stenen föll men endast ett hundratal meter väster om kyrkan. En stor sten ligger också inne i sambället, men man håller nu på att spränga och bortforsla den för att ge bättre plats åt en gata.

Kyrkogården, som omger kyrkan har förut varit indelad i två fält, det ena för häfta gravplatser och det andra friplatsområde. Från och med i år äro alla gravplatser fria. Grävning och ringning äro kastnadsfria berättade hr. Ekstrand, som är heltidsanställd kyrkovaktmästare. Några s. k. donationsgravar finnas, vilka underhållas av kyrkorådet. De övriga ärliggen det de anhöriga att hålla i skick eller låta vaktmästaren göra det mot ersättning.

Begravnings seder i Glimåkra

Begravningen med processionen förekom för allmänt i Glimåkra, i äldre tiden med hästskjutsar, senare med bilkarreger eller dels hästskjutsar dels bilar. År 1942 byggdes bäkhus och sedan dess har det varit bruk, att liket bisättes där. Begravningsgästerna samlas i bäkhuset, varefter liket bäres in i kyrkan för jordfästning.

Begravningskolan hållas numera vanligen på hotellet eller något kafé. Dock förekommer enstaka gånger att de hålles i torgehuset. Vid begrävningar sådana som dött å ålderdomshemmet och icke ha några närmare anhöriga, förenställa fattigvårdstyreben begrävningen och håller efter denna en bjudning å ålderdomshemmet

Spökande lantmätare

Olof Nilsson antalade att han ägt ett lantbruk, vars färd innehavare påstått, att en lantmätare, som gjort rätt vid vid laga skiftet, icke fick so i graven, utan gick omkring vid ägo gränserna under nätterna, skramlande med sin kedja. Han hade ofta hört honom. Olof Nilsson hade icke förmunnit något av detta spökeri, sedan han övertagit hemmanet. Flera personer hade också hört det färd, men i senare tid hade ingen lagt märke till det.